[17th January 1964

Appendix I.

[*Vide* Answer to Starred Question No. 7 on page 9]

A.—Cooum Alluvium.—In co-ordination with the Geological Survey of India, the State Geological Branch drilled about 60 bore holes spaced at intervals of half-a-mile in the area south of Avadi-Villivakkam. From the data collected, it is observed that fairly coarse and thick sand is concentrated locally around only certain areas such as Parivakkam, Valasaravakkam, Vanagaram and Nerkunram. It may be possible to draw a fairly large quantity of water from large diameter dug wells for local irrigation.

Cortalayar basin.—The drilling in Cortalayar basin was taken up by the State Geological Branch in July 1962 to study the nature of the sub-soil which stores water. Six holes were drilled, viz., at Agaram, Alinjuvakkam, Avanambakkam, Magaral, Velliyur and Guruvayal. All the test holes gave encouraging results. It is considered that it may be possible to tap a large quantity of water from each of these areas by means of tube-wells. The Government have ordered further investigations in the Ayalacheri area by putting down 10 bore wells and conducting continuous pumping tests for a period of six months to provide reliable data on water yield in the Cortalayar basin. The water pumped out from the wells will be let into the Upper Supply Channel feeding the Redhills tank.

Araniyar basin.—The Geological Survey of India is at present carrying out systematic groundwater investigation in this area.

Further, the Exploratory Tubewell Organization has put down five tubewells at Irulapatti, Panjatti, Parikkipatti, Yellareddikadigai and Neidavoyal. This drilling revealed the presence of good water-bearing sands within a depth of 170' from the ground. Of the five bore holes referred to above, four have been converted into tuble wells of 8" to 12" diameter. These wells yield 15 to 48 thousand gallons of water per hour. The prospects of tapping larger quantities of water by means of tubewells are bright in this area.

A survey of the ground water potentialities in the area around Ponneri and Kavaraipettai was also carried out and it is estimated that 6–8 millions gallons of water per day is being pumped from this area for irrigation and other purposes.

Appendix II.

[*Vide* Answer to Starred Question No. 15 on page 16.]

The following steps have been taken to sustain the growing interest in the " Bleeding Madras " variety of cloth in the United States and to build up a steady market there :—

(*a*) Standard specifications as under, were prescribed with a view to ensure the export of quality fabrics and create confidence amongst the Americans and other importers—

Warp	60s yarn.
Weft	40s yarn.
Length	In pieces of 16 yards and above.
Loom state width	Over 42/45".
Ends and picks	84/96".

17th January 1964]

(*b*) *Quality marking.*—In order to enforce the strict adherence to the standards prescribed, pre-inspection of the materials offered for export, by a Central Agency, has been made compulsory. The Secretariat of the Cotton Textiles Fund Committee, is conducting this inspection.

(*c*) *Price fixation.*—To afford protection to American exporters against any speculative increase in prices and to provide against over production within the country, a floor and ceiling price as under, have been laid down :—

Floor price	**49 cents c.i.f.**	**(Per yard.)**
	48 cents f.o.b.	**Do.**
Ceiling	**54 cents c.i.f.**	**(Per yard).**
	53 cents f.o.b.	**Do.**

In the event of the material being exported in the loom-state, a reduction of one cent in the floor and ceiling price is made.

(*d*) *Regulation of exports on quota basis.*—To provide against over trading by producers in the country, to discourage speculative placement of orders by overseas buyers and eliminate a mushroom-growth of exporters without the necessary resources and background, the exports are regulated on a quota basis. Quotas were granted to all those who had exported not less than 10,000 yards during the three years ended March 1962 on a pro-rata basis.

A ceiling of 4 million yards was also fixed in July 1962 for this purpose. The Handloom Export Organisation was given an *ad hoc* quota of 2 million yards. In September 1962, a provision was made to new comers who could establish placement of firm orders supported by letters of credit. The ceiling was further enhanced by another 4 million yards.

In January 1963, a further ceiling of 5 million yards was provided and quotas issued to the new comers and registered exporters on the basis of actual performance up to December 1962. Thus a total of 15 million yards was given as quota for 1962–63.

(*e*) *Stabilisation of prices.*—Due to increase in demand for "Bleeding Madras", the prices tended to rise. To correct this tendency and given the *bona fide* exporters, opportunities to fulfil their contracts, both in terms of price and time schedule, the following remedial measures were taken to stabilise prices :—

(i) to restrict exports by new-comers only in respect of contracts covered by letters of credits opened prior to 17th November 1962;

(ii) to replace the grant of dyes incentives by 15 per cent of the f.o.b. value of exports by a cash payment of 1.5 per cent of f.o.b. value of cloth exported;

(iii) to grant a bulk licence to a Centralised Agency for the import and distribution of dyes;

(iv) to issue fresh quotas effected from 1st January 1963 to all exporters based on their actual performance during the period of 9 months; and

(v) to lapse the excess over 25 per cent of the utilised export quota by the established exporters.

[17th January 1964

Government of India are taking active steps to export these fabrics. In addition, Minister for Industries, during his visits to United States, has met the leading importers of Handloom goods in the India Trade Centre at New York and has tried to promote the sales of these articles in the U.S. market.

அமெரிக்காவில் "பிளீடிங் மெட்ராஸ்" ரகத் துணிகளுக்குள்ள கிராக்கியைக் குன்றாமல் செய்யவும் அவற்றிற்கு அங்கே நிரந்தர மார்க்கெட் ஏற்படுத்தவும் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன :—

(a) தரமான துணிகளை ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்துடனும், அமெரிக்கர்கள் இதர இறக்குமதியாளர்களிடையே நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவும் கீழ்க்கண்டவாறு தரக் குறிப்பீடுகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன :—

பாவு நூல்—60-ம் நம்பர் நூல்.
ஊடு நூல்—40-ம் நம்பர் நூல்.
நீளம்—16 கெஜமும் அதற்கு மேலுமுள்ள பீஸ்கள்.
தறி நிலையில் அகலம்—42/45 அங்குலத்திற்கு மேற்பட்டு, முனைகளும் சிறு துண்டுகளும்—84/96 அங்குலம்.

(b) **தர அடையாளமிடுதல் :** நிர்ணயிக்கப்பட்ட தரக் குறிப்பீடுகள் கண்டிப்பாக அனுசரிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக, ஏற்றுமதிக்காக அனுப்பும் துணிகளை மத்திய ஏஜென்சி ஒன்று முன்கூட்டியே பார்வையிட வேண்டும் என்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. பருத்தித் துணி நிதிக் கமிட்டியின் செயலகம் இந்த வேலையைச் செய்து வருகிறது.

(c) **விலையை நிர்ணயித்தல் :** இத் துணிகளை அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்பவர்களுக்கு அவற்றின் விலை திடுதிப்பென்று ஏறி விடாமல் பாதுகாப்பளிக்கவும், நாட்டில் இந்த ரகத் துணி தேவைக்கு மேல் உற்பத்தியாகிவிடாமல் தடுக்கவும் துணிகளின் குறைந்த பட்ச விலையும் அதிகபட்ச விலையும் கீழ்க்கண்டவாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறைந்தபட்ச விலை—	49 சென்ட்	c. i. f.	(கெஜம் ஒன்றுக்கு).
	48 சென்ட்	f. o. b.	(ஷை).
அதிகபட்ச விலை—	54 சென்ட்	c. i. f.	(ஷை).
	53 சென்ட்	f. o. b.	(ஷை).

தறியில் இருந்தபடியே துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதாயிருந்தால், குறைந்தபட்ச விலையிலும் அதிகபட்ச விலையிலும் ஒரு சென்ட் குறைக்கப்படும்.

(d) **கோட்டா அடிப்படையில் ஏற்றுமதிகளை முறைப்படுத்துதல் :** நாட்டில் துணி உற்பத்தியாளர்கள் அளவுக்கு அதிகமாக வியாபாரம் செய்வதைத் தடுப்பதற்காகவும், அயல்நாடுகளில் கொள்முதல் செய்பவர்கள் அதிக லாப நோக்குடன் ஆர்டர்கள் கொடுப்பதைத் தடுப்பதற்காகவும், தேவையான வசதிகளும் ஆதாரங்களும் இல்லாத ஏற்றுமதி வியாபாரிகள் அளவுக்கு மீறி பெருகு

17th January 1964]

வதை ஒழிப்பதற்காகவும், ஏற்றுமதிகள் கோட்டா அடிப்படையில் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன. 1962 மார்ச் முடிய மூன்றாண்டுக் காலத்தில் 10,000 கெஜங்களுக்குக் குறையாமல் ஏற்றுமதி செய்த எல்லோருக்கும் ஏற்றுமதி அளவின் விகிதாச்சார அடிப்படையில் (pro-rate basis) கோட்டாக்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இதற்கென 1962 ஜூலையில் அதிகபட்ச வரையறை 40 லட்சம் கெஜம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. கைத்தறி ஏற்றுமதி ஸ்தாபனத்துக்கு 20 லட்சம் கெஜத்துக்கு கோட்டா பிரத்தியேகமாக வழங்கப்பட்டது. 1962 செப்டம்பரில், உண்டிகளுடன் உறுதியான ஆர்டர்கள் கொடுக்கக்கூடிய புதிய ஏற்றுமதி வியாபாரிகளுக்கென ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த அதிகபட்ச வரையறை மேலும் 40 லட்சம் கெஜங்களுக்கு அதிகரிக்கப்பட்டது.

1963 ஜனவரியில், மேலும் 50 லட்சக் கெஜம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டது. 1962 டிசம்பர் வரையில் செய்த வியாபாரத்தின் அடிப்படையில் புதிய ஏற்றுமதி வியாபாரிகளுக்கும் பதிவான ஏற்றுமதி வியாபாரிகளுக்கும் கோட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன. இந்த விதத்தில் 1962-63-ல் மொத்தம் 150 லட்சம் கெஜத் துணி கோட்டாவாக வழங்கப்பட்டது.

(*e*) **விலைகளை உறுதிப்படுத்துதல்:** இந்த ரகத் துணிகளின் கிராக்கி அதிகரித்ததால், இவற்றின் விலை அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. இதைத் தடுக்கவும், வாஸ்தவமாக ஏற்றுமதி வியாபாரம் செய்பவர்கள் தங்களது ஒப்பந்தங்களைப் பூர்த்தி செய்ய (விலை சம்பந்தமாகவும் கால வரையறை சம்பந்தமாகவும்) வாய்ப்பளிக்கவும் துணிகளின் விலைகளை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு அடியிற்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:—

(i) 17—11—1962-க்கு முன்பு உண்டிகள் மூலம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்கள் சம்பந்தமாக மட்டும், புதிய வியாபாரிகள் ஏற்றுமதி செய்யலாமென்று கட்டுப்படுத்தல்.

(ii) சாயப் பொருள்களுக்கு கொடுக்கும் மானியத்துக்குப் பதிலாக, ஏற்றுமதி செய்யும் ஜவுளிகளின் f. o. b. மதிப்பிலே 15 சதவிகிதத்தில் 1.5 சதவிகிதத்தை ரொக்கமாகக் கொடுப்பது.

(iii) சாயப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்காகவும் பங்கிடுவதற்காகவும் ஒரு மத்திய ஏஜென்சிக்கு மொத்த லைசென்ஸ் ஒன்றை வழங்குதல்;

(iv) ஏற்றுமதி செய்யும் வியாபாரிகள் 9 மாதக் காலத்தில் செய்த ஏற்றுமதி அளவை அனுசரித்து அவர்களுக்கு 1—1—1963 முதல் புதிய கோட்டாக்களை வழங்குதல்.

(v) வாலாயமான ஏற்றுமதி வியாபாரிகள் பயன்படுத்திய ஏற்றுமதிக் கோட்டாவில் 25 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டு போகும் அளவைத் தள்ளிவிடுதல்.

இந்த ரகத் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்ய இந்திய அரசாங்கம் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. அத்துடன் தொழிலமைச்சர் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றபோதெல்லாம் நியூயார்க் நகரில் உள்ள இந்திய வர்த்தக நிலையத்தில் கைத்தறித் துணி

[17th January 1964

இறக்குமதி வியாபாரப் பிரமுகர்களைச் சந்தித்து, அமெரிக்க மார்க்கெட்டில் இந்தத் துணிகளின் விற்பனையைப் பெருக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார்.

Appendix III

[*Vide* Answer to Starred Question No. 18 on page 20]

The Sugar Control Order, 1963 came into force only from 17th April 1963. A statement showing the quantity of sugar allotted monthwise and districtwise from April, 1963 to July, 1963 is appended.

2. The monthly quota allotted to the Madras State is about 11,000 tonnes only and this is being distributed to the various districts with reference to the size of that population, the urban characteristics, etc., keeping in mind the quantity allotted to the various districts during tho previous control period. With reference to reports received from the Collectors, the Board of Revenue (Civil Supplies) has been making marginal adjustments but as the Government of India have been giving only restricted quotas, it has been not possible to effect any substantial increase in the quota of any district. Necessary administrative arrangements have been devised to ensure that the quotas are distributed fairly and equitably to all genuine consumers.

Statement Showing the quantity of Sugar Allocated Districtwise from April 1963 *to July,* 1963.

(Figures in Tonnes).

Name of the district.	Quantity received.				
	April.	May.	June.	July 1963.	
				1st release 17th July 1903 to 28th July 1963.	IInd release 29th July 1963 to 29th August 1963.
Madras ..	8,100	3,100	3,100	1,180	3,000
Chingleput ..	300	400	400	200	372
North Arcot ..	300	500	550	275	515
South Arcot ..	600	600	550	337	615
Thanjavur ..	1,100	1,050	1,000	500	936
Tiruchirappalli.	1,100	1,050	1,050	525	983
Madurai ..	1,100	1,100	1,100	550	1,029
Tirunelveli ..	600	600	600	300	562
Ramanathapuram.	500	500	500	250	468
Salem	700	700	700	350	656
Coimbatore ..	1,000	1.000	1,050	525	983
The Nilgiris ..	200	200	200	100	187
Kanyakumari.	200	2.0	200	100	187
Total ..	11,000	11,000	11,000	5,192	10,496

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS